

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

МОЛОДИЙ КОЛОС

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКSMУ

Рік видання IX. № 36 [892]. ВІВТОРОК, 26 БЕРЕЗНЯ 1968 РОКУ. Ціна 2 коп.

ОСНОВОПОЛОЖНИКУ НАУКОВОГО КОМУНІЗМУ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ

КІЇВ. Широка громадська виставка України, як і всього Радянського Союзу, разом з прогресивним людством світу готується гідно відзначити 150-річчя з дня народження Карла Маркса. Велику книжково-ілюстраційну виставку відкрито до знаменного ювілею в науковій бібліотеці Київського університету імені Т. Г. Шевченка.

Україні», «З історії марксистсько-ленінської економічної думки на Україні». Багато зробили для розповсюдження марксизму на Україні революційні демократи Леся Українка, П. Грабовський і особливо І. Франко, який був першим перекладачем творів К. Маркса і Ф. Енгельса у Східній Галичині. Масове видання творів К. Маркса на Україні почалося тільки після перемоги Великого Жовтня. Про це яскраво свідчать численні матеріали виставки.

(РАТОВ).

Інформаційне повідомлення

23 березня 1968 року в Дрездені зустрілись керівні діячі комуністичних і робітничих партій та урядів Народної Республіки Болгарії, Угорської Народної Республіки, Німечкої Демократичної Республіки, Польської Народної Республіки, Союзу Радянських Соціалістичних Республік, Чехословацької Соціалістичної Республіки. Керівники партій і урядів обмінялись думками щодо найважливіших проблем політичного й економічного розвитку та співробітництва. Було з задоволенням відзначено, що в той час, коли економіка США і ряду капіталістичних країн переживає серйозні потрясіння, народне господарство країн соціалізму, яке розвивається на плановій науковій основі, перебуває в стані невпинного піднесення.

Між учасниками зустрічі відбувся обмін думками щодо міжнародних проблем, які їх цікавлять. При цьому було знову підтверджено збіг поглядів у порушених питаннях і єдність позицій, викладених на нараді Політичного Консультативного Комітету держав — учасниць Варшавського Договору в Софії. При обміні думками в питаннях європейської безпеки було звернуто особливу увагу на наростання мілітаристської та неофашистської активності в ФРН і останні кроки уряду Кізінгера — Брандта, спрямовані проти інтересів Німечкої Демократичної Республіки та інших соціалістичних країн. Представники братніх партій висловили одностайну думку, що в нинішній міжнародній обстановці особливо важливе значення має підвищення пильності щодо агресивних замірів і підривних дій імперіалістичних сил, які вони намагаються провести проти країн соціалістичної співдружності. Делегації заявили про свою рішучість робити необхідні кроки для дальшого згуртування со-

ціалістичних країн на основі марксизму-ленінізму, пролетарського інтернаціоналізму. Була одностайно підтверджена рішучість найближчим часом здійснити конкретні заходи по зміцненню Варшавського Договору і його Збройних Сил, а також співробітництва в галузі дальшого піднесення економіки країн соціалістичної співдружності. З метою розгляду спільних економічних проблем сторони домовились найближчим часом провести економічну нараду на найвищому рівні. Відбувся обмін думками і взаємна інформація про становище в соціалістичних країнах. Представники КПЧ і уряду ЧССР інформували про хід реалізації рішень січневого пленуму ЦК КПЧ, спрямованих на перетворення в життя лінії XIII з'їзду КПЧ. Була висловлена впевненість, що робітничий клас і всі трудящі ЧССР під керівництвом Комуністичної партії Чехословаччини забезпечать дальший розвиток соціалістичного будівництва в країні. Зустріч у Дрездені керівних діячів комуністичних і робітничих партій і урядів соціалістичних країн пройшла в дружній обстановці.

(ТАРС).

НА ЩАСТЯ, вийшло так, що наша розмова з Галиною Чижики не перетворилась у вікторину, коли один задає запитання, інший — відповідає. Дівчина виявилась цікавою співрозмовницею. А поговорити було про що. Було над чим і поміркуювати. Вчорашній день — цілий рік роботи. Офіційно його називають «звітним періодом».

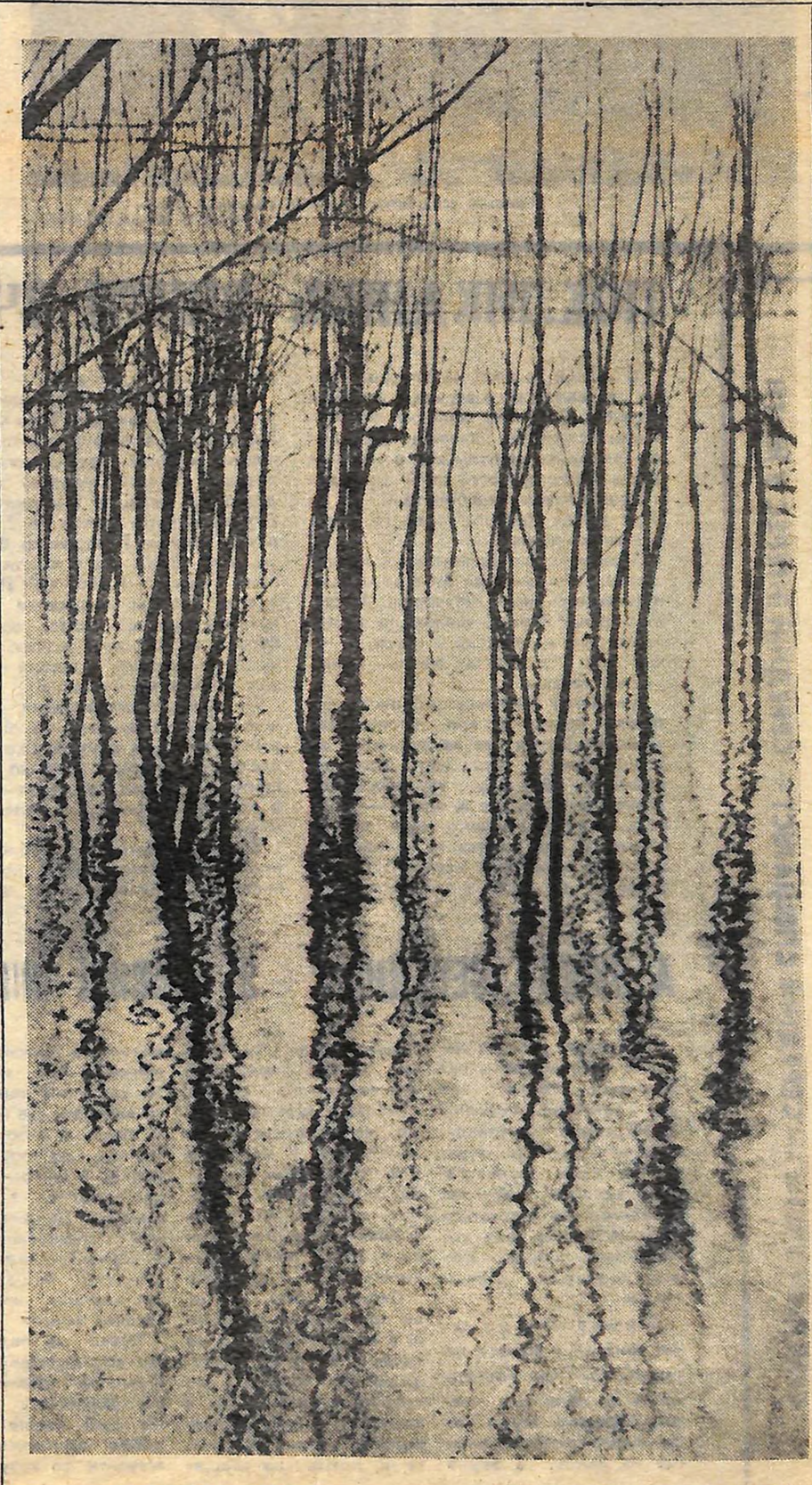
“Я ВІДПОВІДАЮ ЗА ВСЕ”
ЗВІГУЄ ШКІЛЬНИЙ КОМСОМЛ

хвилинку і здається, що тільки вчора були звітно-виборні збори, тільки вчора мене обрали секретарем. І, головне, хвилює, що дуже багато не встигла зробити. Не тільки я одна, вся наша організація. Врешті-решт, хвилювання комсомольського ватажка Кіровоградської середньої школи № 13 зрозумілі. Навіть приємні. Так хвилюється людина, яка весь час — у роботі, яка поспішає зробити щось корисне людям, а часу, як завжди, не вистачає...
...Того дня, після закінчення занять, десятий клас не розходився. Тільки-но вийшов з класу учитель, як його місце вже зайняла Галина.
— В кого будуть які пропозиції? — снігала коротко.
Клас загомлів. Вже другий день всі ходили під враженням повідомлення газети про рішення чотирьох американських моряків відмовитись воювати проти в'єтнамського народу. Та не лише десятий. Вся школа гомоніла. На перервах тільки й було чути: «Читає? Ну як?»
Зараз вже вижко сказати, хто перший подав ідею написати

листа до «Комсомольської правди». Та справа не в цьому. Лише важливе — розуміння вагомості події. І ще — розуміння своєї особистої вагомості, як людини, яка живе на сьогоднішній неспокійній планеті. Розуміння того, що від тебе багато що залежить.
«Я відповідаю за все» — це мисль нашого сучасника. І саме ця єдність, єдність клас до купи, щоб написати листа, в якому школярі підтримали поведінку американських моряків і виявили впевненість у тому, що в'єтнамський народ перемаже агресорів.
Я не випадково почав свою розповідь про комсомольські справи тринадцятої школи саме з цієї події. Вона характерна для стилю роботи комсомольської організації. «Я відповідаю за все» — це вже неписаний закон життя. І в дрібницях, і у великому. Скажімо, чому у Сашка М. погано з математики? Чому сьогодні у Наталки сумний настрій? Чому ще й досі до шкільного кінотеатру потрапляють «зайці»?
До речі, про кінотеатр. Читачі «Молодого комуніста» вже знають про його існування. Створений на громадських засадах, він давно став своєрідним вихователем.
— Розумієте, ми навіть і не сподівалися, і не планували, як-то кажуть, так. Йшлося лише про те, щоб урізноманітнити наш відпочинок, — говорить Галинка.
Зараз вже, мабуть, не варто розповідати про тих хлопчаків, яких вважали «важкими», а сьогодні ставлять за приклад. Звичайно, справа тут не тільки в кінотеатрі, в якому ці хлопці займають «відповідальні посади». Тут треба говорити про цілий комплекс виховної позакласної роботи, який здійснює комсомольська організація.
От, скажімо, про роботу лекторської групи школи. Лектори — учні. Старшокласники. Темі лекцій цікаві не тільки лекторам, а й слухачам: «Історія створення пам'ятника С. М. Кірову у Кіровограді», «Мистецтво Країни Рад за 50 років», «Комсомольці Кіровоградщини за 50 років» і т. п. Протягом цих лекцій користуються у слухачів популярністю, свідчить хоча б той

факт, що в комітет комсомолу майже щодня надходять замовлення.
І, можливо, б ця серйозна робота носила поверховий характер, якби не керувало нею партійне бюро школи на чолі з його секретарем вчителем історії Петром Костянтинівичем Беліченком.
А діловитість присутня в кожній справі шкільної комсомолі. Чи то підготовка до наступних змагань (з 135 комсомольців у школі 98 спортсменів-розрядників, і перші та призові місця на обласних змаганнях тут — не повинна), чи то збір металевого брухту (в минулому році школа зайняла перше місце серед шкіл міста). Навіть в підготовці загальношкільного КДВ чи «Вогника» відчувається зацікавленість кожного і колективну взагалі. Тут теж діє девіз: «Я відповідаю за все».
Відбувається винятково цікавий процес, коли «я» перетворюється у поняття — «колектив» і — навпаки. При цьому індивідуальні якості особи не втрачаються, ще більше розкриваються її творчі можливості.
Та чи не найхарактернішою рисою у роботі комсомольської організації і її школи є потяг до роботи «на всю потужність».
Проводився в школі конкурс революційної пісні. Кожний клас мав підготувати якийсь номер і виявити при цьому максимум фантазії. Бо треба було не тільки проспівати знайомі всім слова, а й створити образний колорит пісні.
— В конкурсї взяла участь більшість, — розповідає Галина Чижики і тут же додає: — Більшість, але не всі. І, врешті-решт, справа не в кількості. Можна було б яскравіше зробити оформлення. Адже, які можливості були закладені в кожній революційній пісні, що виконувалась на конкурсї!
Таких прикладів можна було б навести чимало. Зараз у школі розгорнулось широке змагання на честь 50-річного ювілею Ленінського комсомолу. Всюди: і в навчанні, і в громадській роботі, і у відпочинку кожний комсомолець, кожний учень школи прагне виявити максимум творчої думки. Саме про це й говорили комсомольці на своїх звітно-виборних зборах. І я переконався в тій думці, що в цій школі девіз «Я відповідаю за все» по-справжньому втілений в життя.

Ю. СТАСЮК.

ВЕСНЯНА ПОВІНЬ.

Фото А. БУДУЛАТЬЄВА.

На фото: О. М. ГОРЬКИЙ на святі першого снопа в колонії у 1928 році.

СОЦІАЛІСТИЧНА держава не може бути здійснена, — підкреслював Горький, — якщо діти не будуть соціалістами. Ось чому він уважно слідкував за становленням радянської школи, комуністичним вихованням молоді. Яскраве підтвердження останнього — діловий контакт і моральна підтримка Горьким діяльності А. С. Макаренка в трудовій колонії для неповнолітніх правопорушників, яка стала носити його ім'я.

Горький був учителем Макаренка і справжнім вихователем дітей. Він перший навчив радянського педагога дуже важливого мистецтву помічати і знаходити красу і силу навіть в злітих соціальним середовищем дітях, навчив ба-

організацію комсомольського осередку: «У нас недавно організували осередок комсомолу. Старші вихованці є членами комсомолу». Потім вони доповідали, що 19 кращик комсомольців-горьковців направили вчитись на робітфак...

В своєму листі до Горького 8 липня 1925 року Антон Семенович писав про нову традицію колонії — вшанування дня народження пролетарського письменника. Він коротко описав цю традицію:

«В день Вашого народження ми не запрошуємо нікого. О 12-й годині до Вашого портрета урочисто виносять прапор, і вся колонія, до єдиного чоловіка, сідає за столи.

Завжди у нас в ці дні печеться Іменинний пиріг. Виголошують короткі, але пафкі й душевні промови... Обід закінчується великою кількістю соло-

ІМЕННИЙ ПИРІГ

чити в людях перш за все хороше, навчив марксистському ставленню до людини. Про Горького Макаренко писав, що «...він оптиміст не тільки в тому розумінні, що бачить попереду щасливе людство, не тільки тому, що в бурі знаходить щастя, але й тому, що кожна людина в нього хороша».

Листування, що встановилося між горьковцями і Горьким, приносило велику радість дітям, користь справі виховання.

«Ваші листи, — писав Макаренко, — роблять у нас чудеса, у всякому разі виконують роботу кількох вихователів».

Максим Горький був також рецензентом перших творів колоністів, слідкував за їх зростанням, цікавився їх справами, намагався подавати конкретну допомогу. Якось він писав: «Чи є в колонії бібліотека? Якщо є — чи не можу я поповнити її?» «...Мені дуже хочеться подарувати дітям інструмент для духового оркестру і оркестру балалаечників. Дозвольте? Можливо, серед них виявляться талановиті музиканти».

Іноді листи до Горького колоністи писали цілими загонами. Так, 4 серпня 1925 року командир 12-го загону Охріменко доповідав Горькому про дуже важливу подію в житті колективу —

досяг. Прапор коло Вашого портрета стоїть до вечора, і біля нього змінюється почесна варта з вихованців і вихователів.

На мене, як завідувача, покладена особлива честь нести варту останнім. Увечері в театрі колонії всі ці чотири роки ставили «На дні».

Горький любив дітей, і вони його — теж.

Готуючись до зустрічі Горького влітку 1928 року, всі чотириста колоністів ретельно ремонтували школу, гуртожитки, клуб, майстерні: з особливою старанністю і любов'ю вони готували кімнату для Горького, сперечаючись навіть про те, яке люстерко помістити в цій кімнаті — велике, щоб він міг бачити всього себе, чи маленьке, і зійшлася на тому, що Горький не артистка і йому можна поставити люстерко на стіл, мовляв, викручуватись перед ним він не стане. Вихованці обмірковували й те, де краще повісити портрети В. І. Леніна і О. М. Горького. Вони ще краще стали вивчати творчість Олексія Максимовича, розумувати нові п'єси, напам'ять заучувати уривки його творів.

«Рівняйся по Горькому» — таке було гасло колоністів.

Л. ШКОТ,
старший викладач Кіровоградського педінституту.

„ГОРЬКІВСЬКИЙ ТИЖДЕНЬ“

«Горьківський тиждень» почався в школах Ленінграда. Він присвячений 100-річчю з дня народження великого пролетарського письменника.

На уроках російської мови та літератури школярі

напишуть твори на тему: «Горький — буревісник революції». Школярі візьмуть участь в наукових конференціях, літературних вечорах, читаннях, присвячених основиноложнику соціалі-

стичного реалізму, в екскурсіях по Горьківських місцях. Школярі подивляться п'єси М. Горького на сцені Академічного Великого драматичного театру, що носить його ім'я.

В. ЛИКОВ,
студент філологічного факультету педінституту.

ЗАВТРА — МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ ТЕАТРУ

Поспішаю на репетицію. Кіровоград по вінця залитий щедрим сонцем. Вулиця Леніна, як тихоплинна річка, несе веселі човники усмішок, барвисті разки розмов.

Я стишую крок. Ось він, театр. Славне старе приміщення, якому минуло вже 100 років.

Ще навчаючись в Київському театральному інституті, я фанатично захоплювався творами наших українських класиків-драматургів. І що гріха таїти, вже тоді плекав в собі надії, що незабаром буду грати в їхніх п'єсах...

Навіть не віриться, що я зараз ходжу по сцені, де лунали кроки М. Садовського, М. Занько-виської, П. Саксаганського...

Образи. Їх ще не так багато і створено за чотири роки мого мистецького життя. Пригадую, якось один кореспондент задав мені традиційне запитання: «Які

ролі ви хотіли б грати?» На це я відповів, що волів би грати хороші ролі в хороших спектаклях. Здається, ця відповідь його не задовольнила. А жаль...

Сцена... Ні, я ніколи не намагався грати, я бажав жити життям сво-

бути насичений проблемними, глибоко змістовними творами, як це було в театрі наших українських корифеїв.

Я люблю мріяти наодинці. Поки ще немає моїх колег, я задумуюсь над майбутньою роботою. А вона складна.

В П'ЄСИ-ТІЛЬКИ ДВОЄ

Іх героїв, їхніми сподіваннями, думками.

Скільки було недоспаних ночей, пошуків і невдач, коли я працював над образом Марка Безсмертного із п'єси М. Стельмаха «Правда і кривда». Чи не тому цей образ став моїм улюбленим.

Іноді мене питають про традиції нашого театру. А вони прості і складні водночас — грати глибоко реалістично. І якщо говорити про репертуар, то він повинен

Це роль Віктора у п'єсі Зоріна «Варшавська мелодія». Можете уявити, що в цьому спектаклі тільки двоє дійових осіб: Віктор і Гелена...

Я примружую очі... А завтра наше свято — міжнародний день театру. Що б йому подарувати? Подарую йому свою заповітну мрію. Яка вона?.. А це вже, даруйте, секрет...

В. ПОПУДРЕНКО,
артист театру ім. М. Л. Кропивницького.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ „МОЛОДОГО КОМУНАРА“

«РОЗДІЛІТЬ НАШУ «РАДІСТЬ» — так називалася критична замітка, вміщена в «Молодому комунарі» 3 лютого ц. р., в якій йшлося про незадовільну роботу клубу села Криничуватого Компаніївського району та про негідну поведінку завідуючого клубом А. Пришляка.

Як повідомив завідуючий Компаніївським райвідділом культури О. Семенов, факти, наведені в замітці, мали місце. Питання про роботу Криничуватського сільського клубу обговорено на засіданні виконкому районної Ради депутатів трудящих. Рішенням виконкому А. Пришляка з роботи звільнено.

Завідуючою Криничуватським сільським клубом призначено комсомолку Л. Юрченко.

В минулому номері ми повідомляли про початок обласної декади хорового співу, присвяченої 100-річчю з дня народження В. І. Леніна. Наш фотокореспондент В. Ковпак побував на цьому святі пісні. Сьогодні ми публікуємо знімок, де знятий Вершино-Кам'янський хор Новгородківського району, який з успіхом виступив на декаді.

СЕСІЯ КАФЕДР

В Кіровоградському педагогічному інституті імені О. С. Пушкіна закінчила свою роботу звітна наукова сесія кафедр за минулий рік. На пленарному засіданні з доповіддю про хід перебудови роботи шкіл області виступив завідуючий Кіровоградським обласним відділом народної освіти Д. Ю. СТЕЛЬМУХОВ. Слово про

«Капітал» Маркса і його зв'язок з сучасністю сказав старший викладач І. Д. КОЗЕНКО. Доцент М. К. НІКОЛАЄНКО зупинилася на едності національних та інтернаціональних завдань трудящих у період будівництва комунізму.

Жваво пройшла робота секцій з суспільних, гумані-

тарних та технічних наук, в якій взяли участь кращі вчителі міста та області Г. І. АНТОНЕНКО, Р. І. ЛЬВІВСЬКИЙ, Л. З. ПІГАРЕВА, А. І. АЗАМАТ та інші.

